önneks te peäl nendega kokko sai. Kui sedda hälledat luggu kuulda sai, siis Jürri tormas ratsa, täies raudridis, julge waimoga mao peäle. Se kippus, kül su ammuli lahti ja tuld suust aurates, Jürri peäle ja tahtis tedda ärraneelda. Agga Jürri aias pigiga tedda lähbi, et sennasammasse surri, ja lin temmast sai peästetud. Jürri kitus kõllas wimaks Ahwrika maalt Europa male, ja need sured söawäed, mis Jerusalemma linna Turgide käest käisid ärrawoitmas, pannid temma kuio märgiks omma lippusse; ning se rütel wenne wallitsejatte rigi pitsaris, mis höbberublade peäl, kahhepeaga kotka rindus näikse, piik käes ja maddo hobbose jallus, se ka Jürrit tähhendab.

Jürri pääw on wannast üks tähtis arropääw marahwale. Jürripäwast hakkatakse suwwist teggo teggema, ja pannakse Waimud wälja; Jürri päwast Jani arwatakse külwi näddalad, ja kui orras haljendab enne Jürri päwa, et siis Jakobi päwal saab udist süa; öeldakse ka, et Jürri päwal pu koor lahti peab andma, mis ehk monne aasta kohta tõssi woib olla, agga mitto kord pettab; monni moistmatta ütleb ka, et polle hea, kui enne Jürripäwa minnakse orrast waatma. Monni teeb ka Jürri odrad oue aeda mahha lemejahhuks, mis peäle se moistatusse sanna tähhendab: hobbo tine, (rukki orras) teine ahher, (odder) ja ühtlase kannawad.

Jürri päwa paiko koggub paljo wanna aia ebbausso mõttesid ja kombesid kokko, mis ennemuistse kewwade hakkatusse piddamissega paggana rahwa pölwes ja selle usoga ühte andwad, et Jürrit hooste ja lojuste kaitsjaks jummalaks aunstati. Lojus on tallopoia rikkus; siis polle ka imme, et temma eest holega murret peab; agga halle se, et rummalus monda on katsunud ja weelgi katsub, kuida karja kaitsta kahjo eest, ja siggidust temmale sata. Et waesedki Jürripäwa hommiko lojustele surust andwad, ommeti pallokest leiba, sedda meie ei laida. Agga, kes se jouab keik need muud tembud üllesarwata, mis külla karjatsed isse sel päwal peawad, ja mis nendega ja karjaga tehhakse!

Karjane peab Jürripääw hommiko külla perremehhed ja perrenaesed jootma, ja maksetakse